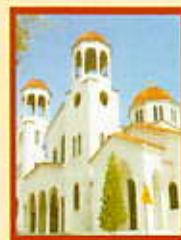

"Ο ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ"

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

ΦΥΛΛΟ 7α/ ΕΤΟΣ 30

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2006

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΣ

«Τὰ πνευματικά μας ἐλευθερία

Κατά τὸ Πάσχα γιορτάζουμε τὰ πνευματικά μας ἐλευθερία καὶ ἐννοῦμε λέγοντας Πάσχα τὸ Σταυρόσπου ἥγι. τὴ Μεγάλη Παρασκευή καὶ τὸ Ἀναστάσιμο, τὴν Κυριακή τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς καὶ ὅλη τὴν Ἐβδομάδα, τὴ λεγομένη Διακαινήσιμο.

Ο Χριστὸς μὲ τὸ Σταυρό Του καὶ μὲ τὴν Ἀνάστασή Του ἔγινε τὸ Πάσχα μας «καὶ γάρ τῷ Πάσχα νῦν ἐτύθη Χριστός». Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ «έτεύθη» καὶ τὴν Κυριακή τῆς Ἀναστάσεως ἐπιβεβαιώντες αὐτοῦ «τοὺς λόγους τὸ ἀληθῆ». «Ἐτοι ὁ Χριστὸς ἔξασφάλισε τὴν πνευματικὴ μας ἐλευθερίαν. Ή δινεῖ εἶναι συγκλονιστική. Γι' αὐτὸς ὁ Παῦλος σπεύδει νὰ μᾶς συστήσει «τῇ ἐλευθερίᾳ ἡ ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἡλευθερώσε, στήκετε καὶ μὴ πάλιν ζυγὸν δουλείας ἐνέχεσθε». Ο Χριστὸς μᾶς ἔφτιαξε ὡς ὁ παντοδύναμος δημιουργικὸς Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατέρα, ἐλεύθερος μὲ βάση τὸ «κάτ' εἰκόνα» ποὺ μᾶς χάρισε ἀπὸ ἀγάπην καὶ μ' αὐτὸς μᾶς κατέστησε ἔξαιρετικὰ προνομούχα πλάσματά Του. Καὶ μᾶς κάλεσε σὲ χρήσην αὐτοῦ τοῦ χαρίσματος. Δηλαδὴ νὰ πάρουμε θέση, δίνοντας τὸν ἑαυτό μας στὸ θέλημά Του ἡ ἐγκλωβίζοντας τὸν ἑαυτό μας στὸ θέλημά μας. «Ο, τι πρόκειφε, ἀτυχῶς κακόν, ἡρμέ νὰ τὸ διορύνσει, ἀποκόντας τὸ ἀπολυτρωτικό Του ἔργο. Δηλαδὴ Διδασκαλία καὶ Σταυρικὴ Θυσία, ποὺ τὰ σφράγισε καὶ τὰ δύο μὲ τὴν Ἀγία Του Ἀνάσταση, γιὰ νὰ τὰ ἀποδεῖξῃ ὄντως ἀποτελεσματικὰ καὶ ἄξια τῆς ἐμπιστοσύνης μας, γιὰ νὰ ἐπαναποκτήσουμε τὸ ἀρχαιο κάλλος.

Στὸ κάλλα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, εἶναι εὔστοχο νὰ σκεφθοῦμε λίγα πράγματα πάνω στὴν ἄξια τοῦ χαρίσματος τῆς ἐλευθερίας μας.

Ο ἄνθρωπος, ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἐλεύθερος. Βέβαια μὲ σχετικὴ ἔννοια, διότι μὲ ἀπόλυτη ἔννοια, ἐλεύθερος εἶναι μόνο ὁ Θεός. Εἶναι ἐλεύθερος, ίδε πει, ἔχει σταύρῳ τὴ δυνατότητα νὰ ἀποφασίσῃ στὴ Ζωὴ του γιὰ τὶς ἐνέργειές του καὶ τὶς πράξεις του, γιὰ τὴν κατεύθυνση ποὺ θὰ πάρουν. Πρέπει δημος νὰ προσέχει. Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ εἰς δύρος τῆς ἐλευθερίας του, γιατὶ μία κακὴ χρήση τῆς ἐλευθερίας του, ἀποβάίνει μοιράζα. «Ἄν ἀποφασίσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐλεύθερα νὰ ἐγκλωβίστει στὸ ἔγώ του, ἐγκαταλείπόμενος στὰ πάθη του, διότι περὶ αὐτοῦ πρόκειται, ίδε παύσει νὰ εἶναι ἐλεύθερος «πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, δοῦλος ἔστι τῆς ἀμαρτίας», γάνει τὴν ἐλευθερίαν του. «Ἄν δημος ἀποφασίσῃ ἐλεύθερα νὰ παραδώσει στὸ Θεὸν τὴ διατίλεια, ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως του, δέ γίνεται δοῦλος ἄλλα χαίρεται τὸ γάρισμα τῆς ἐλευθερίας του ὡς ἀληθινὸν παιδί του Θεοῦ. Αὐτὸς εἶναι ἡ κατάσταση ποὺ ζοῦν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ. Επιγραμματικά λέμε: μὲ τὴν ἀρετὴν εἴμασι ἐλεύθερος, μὲ τὴν ἀμαρτίαν ἐγκλωβίζομαι στὸ ἔγώ μου καὶ εἴμασι τραγικὰ δοῦλος. «Ματαίως καυχάται διτὶ ἔχει ἐλευθερία, διτὶ δὲν ἔχει ἀρετὴν» (Ἀδαμάντιος Κοραής). Εἶναι πολὺ περιεργη ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας. Ή κακὴ χρήση τῆς

δόηγει σὲ ἀγρίστευσή της, διτὲ μόνο μὲ μία μετάνοια γενναία καὶ μὲ τὴ συνδρομὴ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, μπορεῖ νὰ ξαναμπούν τὰ πράγματα στὴ θέση τους, ἐνῷ ἡ καλὴ χρήση της δὲν δόηγει σὲ καταστροφὴ της, οὔτε ξαφνίζει τὶς δυνατότητές της, γιατὶ τὴν δόηγει σὲ σωτῆη κατεύθυνση. «Οταν ὁ ἄνθρωπος δίνει τὸν ἑαυτὸ του ἀποφασιστικὰ στὸ Θεό, διατάζει στὸ ἀκέραιο τὸ μεγαλεῖο του, μέρος τοῦ ὄποιου εἶναι ἡ ἐλευθερία του. «Οταν δημος, ἀντὶ τούτου ὁ ἄνθρωπος προτιμᾷ τὸν ἑαυτὸ του ἐγκλωβισμένο στὸ ἔγώ, δόηγειται σὲ καταστροφὴ αὐτοῦ του χαρίσματος. Καὶ αὐτὸς τὸν κάνει μία τραγικὴ φυσιογνωμία, γιατὶ τὸν διγάζει, καθὼς ἄλλο εἶναι καὶ ἄλλο αὐτὸς ποὺ νομίζει διτὶ εἶναι. Είναι πλασμένος γιὰ τὰ αιλέρια ψῆφη τοῦ οὐρανοῦ τῆς ἀρετῆς, σ' αὐτὰ νὰ πετᾷ καὶ νὰ μένει ἐλεύθερος καὶ νὰ διατάξει τὸ μεγαλεῖο του ποὺ τοῦ δίνει πρώτη θέση μέσα στὴ δημιουργία. Καὶ δὲν εἶναι πλασμένος γιὰ τὴν έρωματά τῆς ἀμαρτίας καὶ τὸ βούρκο τῶν παθῶν, μέσα σ' αὐτὰ νὰ κινεῖται γωρίς νὰ μπορεῖ νὰ κάνει ἀλλιῶς. «Ἐλεύθερος ξεκίνησε καὶ ἡ κατάχρηση τῆς ἐλευθερίας του τὸν κάνει νὰ καταλήγει δοῦλος, διότι ἀποφάσισε λανθασμένα. Αὐτὸς ποὺ τοῦ εἶπε «κελεύον τὴν Ζωὴν σου σύ» τὸν κάλεσε νὰ ἀποφασίσει γιὰ τὴν πορεία του σὲ τούτη τὴ Ζωὴ. Πρός τὸ Θεό ἡ κατεύθυνση ἡ ἀντίθετα πρὸς Αὐτὸν ἡ πορεία. Τὸ ἔνα εἶναι ἡ καλὴ χρήση τοῦ αὐτεξόύσου καὶ τὸ διατερεῖ σταύρο, ζωτανό, μεγαλεῖνδες καὶ δυνατό. Τὸ ἄλλο εἶναι ἡ κακὴ χρήση του, ποὺ στὴ συνέχεια καταστρέφει δόλο τὸ μεγαλεῖο τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ο ἄγιος εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἀς τὸν κατηγορεῖ ἡ όψισοφικὴ ἡμική, ποὺ σχηματίστηκε μὲ ἀνθρώπινα κριτήρια καὶ μέτρα, διπὲ ἐτερονομεῖται καὶ αὐτὸς τὸ θεωρεῖ μεμονότητα. Άλλ' εἶναι; Ο ἄνθρωπος ποὺ αὐτονομεῖται καὶ ἡ ἡμική του τὸ θεωρεῖ ικανότητα, δόηγειται σὲ ὀφθαλμοφάνη κατάντη, γιατὶ αὐτὴ ἡ τακτικὴ συνεπίφρει ἔρειπα. Είναι προτιμότερα τὰ ἔρειπα; Τὶ διορύνει αὐτὴ τὴν κατάσταση; Μόνο ἡ ἡρωικὴ μετάνοια καὶ ἡ Χάρι τοῦ Χριστοῦ. «Οσοι φέρνουμε ἐν Χριστῷ θεωρούν ἀποκρουστική αὐτὴ τὴν κατάσταση καὶ ἐπειδὴ ἐπιζητοῦν «κίνα ὅφονται τὸν Θεόν», προτιμοῦν νὰ ἀγωνίζονται, νὰ μένουν ἐλεύθεροι. Οι ἀφρονες ποὺ έκακαλίζονται νὰ αὐτοχαρακτηρίζονται ὡς προσδευτικοί, εἶναι τραγικὰ δυστυχεῖς, γιὰ τὴν προτίμησή τους, γωρίς Θεό ποὺ τοὺς φέρνει στὴ δυστυχία «τῶν κερατίων», στεροῦνται τὸ μάννα μὲ τὸ ὄποιο ἐπικραβεύεται ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία καὶ προτιμοῦν τὸν ἐγκλωβισμὸ στὸ ἔγώ, θυσιάζοντας τὸ Θεό, γεγονός ποὺ εἶναι τρελλὸ καὶ μόνο νὰ τὸ λέμε.

Συμπέρασμά μας εἶμασι ἐλεύθερος νὰ δοῦλο ἡ στὸ Θεό ἡ στὸν ἑαυτό μου. Τὸ λάθος μου νὰ δοῦλο στὸν ἑαυτό μου ἔνας μόνο μπορεῖ νὰ τὸ διορύνσει, ποὺν εἶναι ἀργά. Ο Χριστὸς μὲ τὸ ἀπολυτρωτικό Του ἔργο κάνει αὐτὸς τὸ θαύμα. Σ' αὐτὸς ἀναζέρεται ὁ Χριστόστορος λέγοντας «ἡλεύθερωσεν ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος».

Αρχιμ. Δαμασκηνός Χαλκίδης

Σταχυολογήματα Πατερικῆς Σοφίας

«Η υπακοή θὰ τὰ φέρει δια. Η υπακοή θὰ φέρει τὴν Χάρη. Παραμικὴ παρακοὴ στὸν Γέροντα διώχνει τὴν Χάρη. Όλα τὰ πάθη σιγά-σιγά δερπεύονται μὲ τὴν υπακοή. Η υπακοή κάνει θαύματα. Η υπακοή είναι ταπεινωστή. Αὐτή θὰ φέρει δια. τὰ χαρίσματα. Έξατιας τῆς υπακοῆς δίνει ὁ Χριστὸς τὴν προσευχήν. Η δεολογία είναι ἀπόβρομα τῆς προσευχῆς. Η προσευχή είναι ἀποτέλεσμα τῆς υπακοῆς. “Οταν ἔχεις υπακοή θὰ δρεις καὶ προσευχή, θὰ δρεις καὶ θεολογία. Όταν δὲν ἔχεις υπακοή, δὲν δρισκεις τίποτε. Καὶ νὰ ἔχεις, θὰ τὰ χάσεις. Υπακοή ἡ πηγὴ τῆς προσευχῆς. Προσευχὴ ἡ πηγὴ τῆς Χάρτου, τῶν δακρύων, τοῦ θείου φωτισμοῦ, τῆς θερμῆς καὶ τοῦ θείου ζήλου.

Χωρὶς υπακοή δια καὶ δὲν κάνουμε ἀπὸ τὰ ἀλλα δὲν γίνεται τίποτε. Γιὰ μὲν παρακοὴ δὲ Αδάμ ἔχασε τὸν παράδεισο. Καὶ διὰ νὰ κάνουμε υπακοή σὲ αὐτὰ ποὺ μᾶς φύνονται καλά, γιατὶ τότε δια κάνουν υπακοή. Στὸν Γέροντα κάνουμε τυφλὴ υπακοή. Μετὰ ἀπὸ καμία δεκαπενταριά χρόνα θὰ έλθει ἡ διακριτικὴ υπακοή.

Τὸ σόμα νὰ λέγει συνεχῶς “εὐλόγηρον, νάναι εὐλογημένο Γέροντα”.

Τὴν πραγματική, τὴν τυφλὴ υπακοή, θεωροῦν ὡς ἀληθινή οἱ Πατέρες, γιατὶ μόνο αὐτὴ συντρέbeι τὴν ἐγωαθεία, τὴν φλαρέσκεια, τὸν ἐγωκεντρισμό, ποὺ μεταφορικά είναι τὸ «βδέλυγμα τῆς ἐργμάσεως ἐστὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ» (Ματθ. 24,15). Τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τὸ κέρδος τῆς υπακοῆς είναι ἡ θεραπεία τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, ποὺ διαστράφηκε μεταπτυκά. Στὴν τυφλὴ υπακοή, καμία μορφή αὐταρεστείας ἡ προτιμήσεως δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ ἐφαρμόζεται δὲ προστάζει τὸ σόμα τοῦ Γέροντος ἡ τοῦ ἀδελφοῦ ποὺ τὸν ἐκπροσωπεῖ.

Νὰ ταπεινωμάστε ἐσωτερικὰ καὶ νὰ βλέπουμε τὸν ἑαυτό μας ὡς ἀμαρτωλό, ὡς ἔνοχο, ὡς ἀνάξιο καὶ κατώτερο διων. Αὐτὸς απαιτεῖ ἡ Χάρις ἀπὸ ἡμᾶς, γιατὶ πράγματα εἴμαστε ἔστι, ἀφοῦ μέστα μας κινοῦνται τὰ πάθη καὶ τὰ συστήματα τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴ τὴν αὐτομεμψία ὡς αὐτογνωστὰ τονίζει πολὺ δ ἄγιος Σμιεύν δ Νέος Θεολόγος. “Οταν ἡ καλὴ συνήθεια ἐπικρατήσει τότε τὸ πνεῦμα τῆς ταπεινώσεως κινούμενο ἀπὸ τὴν Χάρη πληρώσει τὴν καρδία καὶ τὸ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ βλέπει τοὺς ἄλλους ὡς ἀγγέλους, ὡς ἀγίους καὶ αὐτὸς παρηγορεῖται μὲ τὰ δάκρυα του.

Στὸν Εὐεργετινὸ διαβάζουμε γιὰ τὸν ἀβδα Νιούμερον δὲτ ἀπέκτητρε φήμη ἀγίου. “Οταν τὸν ρύτηραν κάποτε, ποὺ ἔργο ἔκανε στὴ ζωὴ του, ἀπάντησε: «Ἐγώ, πατέρες μου, οὔτε ἀρετὴ ἔχω, οὔτε ἔργο ἀγαθὸ ἐπράξα. Οταν μπῆκα στὸ μοναστήρι ἀποφάσισα καὶ είπα: ἔγώ καὶ τὸ γαϊδούρι ἔνα εἴμαστε. Αὐτὸς φράντισα νὰ κρατῶ πάντοτε. Ποτὲ δὲν διαμαρτυρήθηκα, δὲν παραπονήθηκα, δὲν γόγγυσα, δὲν ἔκανα παρακοὴ καὶ νομίζω δὲτ αὐτὸς εἶναι τὸ χρέος μου. Νὰ ἀνηγράψω τὴν συμπειριφορὰ τοῦ ζωοῦ πρὸς τοὺς κυρίους».

Τιοῦ δὲ ἀνάπλαστη, δὲ ἀνακαίνισμός, δὲ μεταμόρφωση, δὲ ἀγιασμός. «Οσοι ἔλαβον αὐτὸν τὸν ταπεινὸ τὴν καρδία Ιηρου «ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσιαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι» (Ιω. 1,12).

«Καὶ δὲν ἡ ἐντολὴ τοῦ Γέροντος είναι λανθασμένη; Ακίνα καὶ δὲν ἡ ἐντολὴ τοῦ Γέροντος είναι λανθασμένη, δὲ Θεὸς χάρον τῆς υπακοῆς θὰ τὴν μεταπτρέψει σὲ φυγικὸ δῆθελος.

Ο γέρο Ιωσήφ ἔλεγε: “Αὐτὸς ποὺ υπακοεῖ, ἂς εἶναι καὶ στραβὴ ἡ ἐντολὴ, θὰ τοῦ δηγετ σὲ καλὸ γιὰ τὴν υπακοὴ καὶ μόνο”. Δὲν ἔχει σημασία ποὺς εἶναι δὲ Γέροντας. Τὶ τὸν ὑφέλησε τὸν Ιούδα, ποὺ εἶχε Γέροντα τὸ Χριστό; Τὶ τὸν ὑφέλησε τὸν Γιέζη ποὺ δὲ Γέροντάς του ἦταν προφήτης; Τὶ τὸν ὑφέλησε τὸν Αδάμ, ποὺ ἦταν στὸν παράδεισο καὶ ποὺ κατὰ κάπιο τρόπο εἶχε Γέροντα τὸν Ιω τὸν Θεό; Τίποτε. Οὔτε δὲ παράδεισος τὸν ὑφέλησε, ἀφοῦ ἔκανε παρακοὴ.

Οση περισσότερη ἀφοσίωση καὶ πλοτὴ ἔχεις πρὸς τὸν Γέροντα, τόσο δὲν ἔχεις ἀντιλογία μέσα σου. Οταν αἰσθάνεσται τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιλογίας νὰ κινεῖται μέσα σου, εἶναι δεῖγμα δὲτ δὲν ἔχεις πλοτὴ καὶ ἀγάπη στὸν Γέροντα σου. Οση περισσότερη ἀφοσίωση καὶ υπακοὴ ἔχεις στὸν Γέροντα σου, τόση περισσότερη ἀνταπόνηση θὰ ἔχεις. Οὕτε τὸν Θεό φοβᾶσαι, οὔτε τὴν κόλαστη. Καὶ ἔρχεται ἀπάνεια, φυγικὴ καὶ σωματικὴ εἰρήνη, καὶ αἰσθάνεσται τὴν ζωὴ τοῦ μελλοντος.

Τὸν καρπὸ τῆς τελείας υπακοῆς δοκίμαστα στὸν γέρο Ιωσήφ. Χτίσε πάνω στὴν ταπεινωση. Εἰπε κάπιο δὲ Γέροντας: Νάναι εὐλογημένο. Καὶ πίποτε νὰ μὴν ἔχεις, ἐφ’ δον κάνεις υπακοή, θὰ σωθεῖς. “Οσο ποὺ πολὺ εὐλαβεῖσαι, ἀγαπᾶς τὸν Γέροντα σου, τόσο περισσότερη Χάρη θὰ λάβεις. Η Χάρις τῆς υπακοῆς, σὰν φωτιὰ περικυκλώνει τὸν υποτακτικὸ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν βλάψει δὲ διάβολος”.

Γέρων Εφραίμ Καταυνακιώτης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ
“Ο ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ”

ΥΠΕΝΘΥΝΟΣ:
Οικονόμος Γρηγόριος Μπαπιστάτος
ΤΗΛ. - FAX: 210 49 51 396

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΤΥΠΟ γραφεία
Γ. ΑΦΕΡΩΦ 103 - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΗΛ. - FAX: 210 49 56 302

3 ΗΜΕΡΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΕΡΡΕΣ - ΔΡΑΜΑ

12, 13 & 14 ΜΑΪΟΥ 2006

1. Μονή Παναγίας Εικοσιφοίνισσας Δράμας

2. Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρών

Παλαιοχριστιανικές Βασιλικές Φιλίππων

Σπήλαιο Αγγίτη μέ ύπόγειο ποτάμι.

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ
κ.κ. ΑΛΕΞΙΟΥ

«Καὶ ἀριθῶμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ ὁψόμεθα
τῷ ἀπρόσιτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως...»

(Κανόνας τοῦ Πάσχα)

‘Αγαπητοί μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

“Ολοὶ οἱ σοθαροὶ μελετητὲς τῆς Ἰστορίας συμφωνοῦν στὴ διαπίστωση πὼς λίγες δεκαετίες πρὶν ἀπὸ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ, ὁ κόσμος εἶχε φτάσει σὲ ἕσχατο σημεῖο παρακμῆς. Ὁλες οἱ πτυχὲς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας βρίσκονταν σὲ παρακμὴ καὶ πολλοὶ δήλωναν πὼς εἶχαν στερέψει οἱ πηγὲς ἐμπνευστῆς τοῦ ἀνθρώπου. Παντοῦ σκοτάδι, πουθενὰ φῶς, παντοῦ χρεωκοπία. Δυὸς μονάχα πιθανότητες φαίνεται νὰ ὑπῆρχαν γιὰ τὸν κόσμο: Ἡ μιὰ ἦταν ὁ ἀφανισμὸς καὶ τὸ ἰστορικὸ του τέλος κι ἡ ἄλλη ἦταν μιὰ Δύναμη, ποὺ θὰ ἐπιχειροῦσε νὰ τὸν λυτρώσει, δεδομένου ὅτι μόνος του ἦταν ἀδύνατο νὰ τὸ ἐπιτύχει.

‘Ο Δημιουργὸς καὶ Κυβερνήτης τοῦ Σύμπαντος εἶχε ρυθμίσει σοφὰ τὰ πράγματα, ὥστε νὰ δοθεῖ μιὰ ἀκόμη εὐκαιρία στὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ αὐτὴ δὲ θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν μιὰ φωνὴ ἀπό Ψηλά, ἵνα κάλεσμα ἀπὸ ἀπόσταση, ἵνας χρησμὸς ἀκατάληπτος, ἄλλα ἡ παρουσία τοῦ Ἰδίου τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο. Ο Ἰησοῦς σαρκώνεται καὶ εἰσέρχεται στὴν Ἰστορία μένοντας πάντοτε Θεὸς καὶ γενόμενος ἀνθρώπος γιὰ νὰ κάνει δυνατὴ τὴν προσέγγιση μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Θέλησε νὰ θεμελιώσει καὶ καλλιεργήσει μιὰ ἀγαπητικὴ σχέση, γιὰ νὰ δώσει λυτρωτικὴ προσποτική.

Τριάντα χρόνια ταπεινῆς προετοιμασίας καὶ τρία χρόνια δημόσιας δράσης καὶ προσφορᾶς ἦταν ἀρκετὰ νὰ πείσουν τὸν κάθε καλοπροσώπετο ἀνθρώπο γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς ὑπαρξῆς Του, γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ «κατ’ εἰκόνα» καὶ τὴν προαγωγὴ του σὲ «καذ’ ὄμοιώσιν». Ο Κύριος διδάσκει, θεραπεύει, εὐεργετεῖ, θαυματουργεῖ. Πολλοὶ τὸν ἀκολούθησαν γιὰ λίγο ἡ μεγαλύτερο χρονικὸ διάστημα καὶ ἔγιναν μάρτυρες στημείων θαυμασίων. Ἐλάχιστοι, ωστόσο, κατανόησαν καὶ ἐνστερνίστηκαν τὴ διδασκαλία Του καὶ ἀκόμα λιγότεροι συνέλαβαν πλήρως τὸ σκοπὸ τῆς ἀποστολῆς Του, ποὺ ἦταν ἡ δική τους χαρὰ καὶ σωτηρία.

“Ἐτοι γίνεται πάντα στὴ ζωὴ. Τὸ φῶς βρίσκεται στὴν κορυφὴ τοῦ λόφου καὶ ὅλοι κατευθύνονται σ’ αὐτὸ. Ἄλλοι κάνουν τὴν πορεία αὐτὴ μοναδικὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς τους, ἀγωνίζονται παρακάμπτοντας ἐμπόδια καὶ φτάνουν μέχρι τὴν ἀλή του ἄλλοι μένουν πίσω κουρασμένοι καὶ καθυστερημένοι: ἄλλοι ταλαντεύονται στὰ πρώτα στάδια: ἐρευνοῦν τάχατες καὶ προσβληματίζονται: ἄλλοι προφασίζονται ἀσχολίες πολλές καὶ ἀναβάλλουν τὴν προσπάθεια κι ἄλλοι φτάνουν στὸ στημεῖο νὰ δηλώσουν κάποια στιγμὴ πὼς ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴ φωτογυσία. Ἀκοῦστε ἔνα σταθμὸ ἡ διαβάστε ἔνα ἔντυπο καὶ θὰ διαπιστώσετε πὼς κάπως ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα.

‘Αδελφοί μου ἀγαπητοί,

“Ολοὶ οἱ πιστοὶ εἴμαστε ἀποδέκτες τῆς ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας: ἔχουμε ἔπειράστε ἐπιφυλάξεις καὶ εἴμαστε κοινωνοὶ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, συμμαρτυρώντας μαζὶ τους τό: «ὁ ἀκηρόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὁφικαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς» (Α’ Ιω. 1,1). Εἴμαστε Μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀναστάσεως τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀναστημένης ἐλπίδας τοῦ κόσμου, καὶ συνομολογοῦμε μὲ τοὺς Ἀποστόλους: «Ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὥδε»(Μτθ. 28, 7). Προϋπόθεση τῆς προσέγγισης, ἡ ἐσωτερικὴ διεργασία καὶ κάθαρση. Ἅσετοιμάσουμε τὴν καρδιά μας, γιὰ νὰ λουστεῖ ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

"Ο ΕΩΔΗΣΕΩΣΟΣ"

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Την Κυριακή 18 Δεκεμβρίου 2005 πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη έκδήλωση της Ένοριας μας με πλούσιο έορταστικό πρόγραμμα.

- Έπικαιροι βυζαντινοί υμνοί από βυζαντινή Χορωδία ύπο τὸν κ. Συμεών Μαραγκίδη.
- Όμιλα από τὸν π. Δαμασκηνό Χαλκίτη.
- Κάλαντα από τὴν παιδικὴ Χορωδία τῆς Ένοριας μας.
- Παραδοσιακοὶ χοροὶ από τὸ χορευτικὸ τμῆμα τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίου Εύδυμιου Κερατσινίου.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ (ΤΣΑΪ)

Στιγμιότυπα από τὴν Απογευματινὴ Έκδήλωση (Τσαϊ) τὴν Τετάρτη 1 Μαρτίου 2006 στὸ Πνευματικὸ μας Κέντρο. Συμμετεῖχε ἡ Μελωδικὴ Παρέα Νίκαιας με πλούσιο ψυχαγωγικό πρόγραμμα.

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ

- Μικροφωνικὴ ἐγκατάσταση στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἅγιου Φανουρίου.
- Καλύμματα Μ. Τεσσαρακοστῆς τῆς Ἅγιας Τραπέζης τοῦ Ἅγιου Φανουρίου.
- Εἰκόνα Παναγίας Παμμακαρίστου (Χαιρετισμῶν & Παρακλήσεων 15 Αὐγούστου).
- Σὲ ἔξελιξη ἡ κατασκευὴ τοῦ Παγκαρίου καὶ τοῦ Ψαλτηρίου τοῦ Ἅγιου Φανουρίου.
- Συντήρηση Ξυλόγλυπτου Ἐπιταφίου.

"Ο ΕΙΔΗΣΕΟΣΟΣ"

7ΗΜΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΡΙΖΟΝΑ ΤΩΝ ΗΠΑ

Στήν έλληνορθόδοξη Ιερά Μονή Αγίου Αντωνίου Αριζόνας τών Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής πραγματοποιήθηκε από τήν ένορια μας 7ήμερο Προσκύνημα, από 6 έως 12 Φεβρουαρίου 2006. Οι προσκυνητές έντυπωσιάστηκαν από τό σπουδαῖο αὐτό ιεραποστολικό και γενικότερο πνευματικό έργο που έπιτελείται στήν έρημο της Αριζόνας, άλλα και σε άλλες πολιτείες των ΗΠΑ και τόν Καναδά. Η Μονή Αγίου Αντωνίου είναι τό ένα από τά δεκαοχτώ Μοναστήρια που έχει ιδρύσει ο Έλληνας Αγιορείτης Ιερομόναχος Γέροντας Έφραιμ, μέ τόν οποίο ο κάθε προσκυνητής είχε προσωπική έπικοινωνία, κατά τήν παραμονή μας στό μοναστήρι.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ Ι. Μ. ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΙΖΟΝΑΣ

Τήν Κυριακή 19 Μαρτίου 2006 πραγματοποιήθηκε στό Πνευματικό Κέντρο τού Ναού μας έκδήλωση μέ θέμα: "Η ζωή και τό Έργο τού Γέροντος Έφραιμ τού Αγιορείτου στήν Αμερική". Η έκδήλωση περιελάμβανε όμιλα από τόν π. Γρηγόριο Μπατιστάτο, προβολή φωτεινών διαφανειών και βίντεο από τήν Ιερά Μονή Αγίου Αντωνίου Αριζόνας, ένω τήν παρουσίαση έκλεισε ο π. Δαμασκηνός Χαλκίτης μέ σύντομο λόγο βασισμένο στις έμπειριες του από τό 7ήμερο προσκύνημά του στήν Ιερά Μονή Αγίου Αντωνίου Αριζόνας Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Πρωτοφανής ήταν ή αδρόα προσέλευση άτομων που κατέκλυσαν από νωρίς τό Πνευματικό Κέντρο τής Ένορίας μας.

Οι διατροφικές άξεις

άρμρο για τήν υγεία και τήν ζωή

Η διατροφή και τό περιβάλλον είναι οι παράγοντες που πρέπει νά ένοχοποιήσουν άλλα και νά συνεκπληθούν διαν τό βασικότερο μέλιγμα μας είναι ή υγεία. Η υγεία είναι τό υπ' αριθμόν ένα άγανό του άνθρωπου, άκολουθούμενο από τις γαρές τής ζωής, τήν οικονομική έξασφάλιση, τήν έργασιανή σταθερότητα, τήν έπαγγελματική και ιάθη άλλη έπατυχία.

Γιά νά έξασφαλισθεί θώμας ή καλή υγεία, έκτος από τή γονιδιακή μας κληρονομιά, χρειάζεται νά προσέγουμε τή διατροφή μας και τό περιβάλλον στό υπότο ζώμε. "Οσον άφορά στή διατροφή, ή θεραμδική λήψη, ή παιδότητα και τό περιεχόμενο, ή θώρα λήψης τήν γευμάτων κ.τ.λ. αποτελούν σημαντικούς παράγοντες.

Η διατροφή μας παιζει μεγάλο ρόλο δηλαδή μόνο γιά τήν έξωτερη μας έμφάνιση, άλλα και γιά τήν υγεία μας και γιά αυτό χρειάζεται νά είμαστε προσεκτικοί με τους παθολογικούς παράγοντες που εύθεως ή πλαγίως είσαγουμε στόν δργανισμό μας, όπως τά λίπη, οι υψηλής περιεκτικότητας σέ γολγήτερινη τροφές, τά γλυκά κ.λπ.

Επίσης, γνωστές και πολυδημοσιευμένες είναι και πολλές θεωρίες περί υγιεινής διατροφής. Μεσογειακής δίαιτας (τό κατ' έξοχήν έλληνικό παραδοσιακό φαγητό), χρήστης συμπληρωμάτων διατροφής, όπως π.χ. λιγνοτοιχίεων και βιταμινών. Η σπουδαίωτητα και ή άναγκαιότητα διών τών προαναφερθέντων είναι δεδομένη, όπως και τό γεγονός δια πολλοί διόργανται στήν κατάχρηση πολ ίδια παρά ώφελει.

Συμπληρωμάτα διατροφής χρειάζονται μόνο τά άτομα έκεινα που έχουν τάση νά τρώνε υρεπικά άνεπαρκείς τροφές, «μεζεδάκια» ή φαγητό που έχει παραψηφεί ή διατρηθήκε γιά πολὺ καρφί και έχει δρκετά από τά υρεπικά συστατικά του. Επίσης, μικρά παιδιά και έφηβοι, τών γειμάντων ίδιων, καθώς και άτομα μεγάλα σέ γλυκιά που μένουν πολὺ καρφί στό σπίτι και δέν παίρνουν άρκετη βιταμίνη Δ από τόν ήλιο. Τό ίδιο και τά νεαρά άτομα τά οποία δέν άκολουθούν μία ισορροπημένη δίαιτα, λόγω μόδας, άλλα και άναρρωνύντες άσθμεντ, ίδιων έκεινοι στους οποίους ή λήψη φρουμάκιν προξενεί καταστροφή βιταμινών άπομεμάτων. Κατ' έξοχήν, θώμας, ή λήψη συμπληρωμάτων είναι άπαραίτητη στους ήλικωμένους που είτε δέν μπορούν νά παραπεμάσουν τά κατάλληλα φαγητά, είτε δι δργανισμός τους δέν έχει τήν έκανότητα πά νά άποροφά ή νά άφομοινει τίς βιταμίνες. Πολλές κλινικές μελέτες έχουν δείξει δια πολάρχει πλήθινά κοινωνικά, ψυχολογικά και οικονομικά καταστάσεων, που έπερεάζουν τή λήψη τών υρεπικών ούσιων από άτομα μεγάλης γλυκιάς. Μερικά από τά είδεικά προβλήματα είναι ή τεχνητή άδοντοστοιχία ή οποία μπορεί νά τούς άναγκαζει νά άποφεύγουν κάποιες τροφές, όπως ώμες σαλάτες ή κρέας, ή τό γεγονός δια λόγω κόπωτης δέν φωνίζουν τόσο συχνά δισ είναι άπαραίτητο γιά νά άπαρχει ποκιλία στή διατροφή.

Είναι γνωστό από παλιά διατροφή χαμηλής περιεκτικότητας σέ λίπη, σέ συνδυασμό μέ φρέσκα φρούτα και λαχανικά μπορει νά βοηθήσει στή άποφυγή καρδιακών έπεισδοιν. Σήμερα οι έπιστήμονες αποδεικνύουν δια αύτον τού πολ η διατροφή μπορει νά προστατεύεται και από τόν καρκίνο. Ενδεικτικά, τροφές που άτομην «προστατευτική» δράση θεωρούνται από μέν τά λίπη, τά ω-3 (πολ βρίσκονται στόν τόνο, στό σολομό, τό σκουμπρι και τίς ταρδέλλες) από τά ζαπριά, τά φασόλια και από τά λαχανικά, τά μπριόκλα. Επίσης, τά κόκκινα κρασία και οι γυμοί τών σταχυλιών έχουν ίκανοποιητικές άντιοξειδωτικές ιδιότητες.

Από τήν άλλη μεριά, ούτεις υψηλής έπικινδυνότητας θεωρούνται τό καρκινός κρέας, (γιατί δημιουργούνται έτεροκυκλικές άμινες), ή κατάχρηση σέ τηγανιτές πατάτες και διάφορες ούτεις πλούσιες σέ λίπη. Αντιθέτως, εύεργετικό είναι τό πράσινο τσάι.

Τό σάλτσα ντομάτας μέ λόγο έλαιο άλαχαδο πρέπει νά

καταναλώνεται γιατί ή ντομάτα θοριδά στή μεταφορά τού έλαιου στήν κυκλοφορία και αυτό έχει πολὺ ενεργετική έπιδραση.

Τό σκόρδο, έξ αιτίας τών άλλυλοσυλλόγων που περιέχει, θητώς και τά ιρεματιδια, υποβοήθησην τόν δργανοσμό νά διακινεί ούτεις που άναστέλλουν τή δημιουργία δηγων. Κατά τούς είδηκους, άκρη και μικρές ποσότητες σιρόδου έχουν ενεργετική έπιπτωση στό μεταβολισμό. Τό σκόρδο δέν χρειάζεται νά μαχειρευτεῖ, απλά νά κοπει και νά παραμείνει γιά 10 πρώ λιγότερο, γιά νά συγματισθούν πλήρως τά άλλυλοσυλλόγων. Άκρη και παλιό εκχύλισμα σιρόδου κάνει τήν ίδια δουλειά.

"Άλλα προϊόντα που πιθανώς άναστέλλουν τόν δηγων, θητώς προελέγχυτη, είναι τά μπριόκλα, τά κουνουπίδια και τά λαχανικά.

"Οσον άφορά στά λίπη, οι είδηκοι συμφωνούν σήμερα ότι σημασία δέν έχει μόνο ή ποσότητα τού λίπους άλλα και τό είδος του. Π.χ. τά κεκορεσμένα λίπη, παρά άλλες τίς καταστροφικές τους έπιπτωσεις στό καρδιαγγειακό σύστημα, δέν φαίνεται νά έπιπρεάζουν τήν έπικινδυνότητα γιά δημιουργία καρκίνου. Μονοακόρεστα λίπη (θητώς τό λάδι τής έλιας) φαίνονται έξισου άκινδυνα. Αντίθετα, οι διά δύποι τών πολυακόρεστων λιπῶν, ώμεγα-6 και ώμεγα-3 θέλουν ίδιαίτερη προσοχή στήν κατανάλωση, καθώς τά μέν ώμεγα-6, που δρίσκονται εύρεως στό καλαμποκέλαιο και στό ήλιοσπορέλαιο, φαίνεται διευκολύνουν στήν αύξηση τήν δηγων, ένω τά ώμεγα-3 που υπάρχουν στό έλαιο τού λίπου και στά ψάρια παρεμποδίζουν τήν αύξηση αύτή.

Αύτό απεδείχυτη και από έπιδημιολογικές μελέτες που έδειχναν μικρή συχνότητα έκδηλωσης καρκίνων σε άτομα που καταναλώνουν μεγάλες ποσότητες ψαριών, έστω και άν ή δίαιτα τους ήταν γαμήλιας περιεκτικότητας σέ φρούτα και λαχανικά. Μέ άλλα λόγια, μερικές ποσότητες σολομού, σκουμπριού ή τόνου τήν έδομαδά θεωρούνται ενεργετικές.

Η ενεργετική δράση τής κατανάλωσης ψαριών, γιά τήν υγεία έχει από καρφί αποδειγμένη. Σύμφωνα μέ τίς ένδειξεις τά λίπη τών ψαριών, και ίδιως τά ω-3 λιπαρά δέξια που περιέχουν, αποτελούν σπουδαίο παράγοντα στή διατροφή μας και συνεισφέρουν στήν καλυτέρευση τής υγείας μας.

Οι διατροφικές μας συνήθειες θώμας, έχουν καταστήσει έλλιπη τήν κατανάλωση πολυακόρεστων λιπαρών δέξιων. Τά ω-3 έχουν έλαττων δέν παρατηρεύεται αύξηση στά άλι και τόσο υγειεινά ώ-6 λιπαρά δέξια.

Η τροφή αύτή άναστητη παρετεί νά άποκατασταθεί άν λαμβάνουμε αύξημένη ποσότητα λιπαρών, πλούσιων σέ ω-3.

Οι λόγοι τής τροφής άναστητης είναι πολλοί.

Π.χ. στή Μ. Βρετανία, όπου τό 40% τού πληθυσμού ζει στής μεγάλες άστικες περιφέρειες, τό 41% τής διατροφής είναι προμαγειρεμένη, κατεψυγμένη, άφυδατωμένη, συμπικνωμένη ή κατά κάποιο τρόπο, τροποποιημένη μέ κίνδυνο γιά τους καταναλωτές τήν άνεπαρκή λήψη υρεπικών συστατικών.

Παλιά ή άναλογία πρόσληψης ω-3 λιπαρών πρός τά ω-6, ήταν 1:1. Σήμερα, μέ τήν κακή διατροφή ή άναλογία έχει άλλαξει. Η ΠΟΙ παραδέχεται δια ή άναλογία αύτή ήλια πρέπει νά είναι λιγότερο από 6:1 (ω-6 πρός ω-3). Αύτό, όπως έλέγχη, μπορει νά έπιπευχθεί μέ τήν κατανάλωση ψαριών, κατά κύριο λόγο.

Η ποσότητα τών συστατικών τών ω-3 (ΕΠΑ και ΔΘΑ) κυριαρχεύει στά διάφορα είδη ψαρών άλλα και στό ίδιο είδος ψαριών, άναλογα μέ τό περιβάλλον που ζει, και τή δική του διατροφή.

Εύρεθη, λοιπόν, δια τά ψάρια τής "φάρμακος", και ίδιως ο σολομός και ή πέστροφα, έχουν τίς ίδιες ποσότητες μέ τά δινογκής θαλάσσης ψαριά, ίδιως διαν τρέξιμον μέ τή θυμέλαια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΧΟΥΛΗΣ,
καθηγητής φραγματευτικής

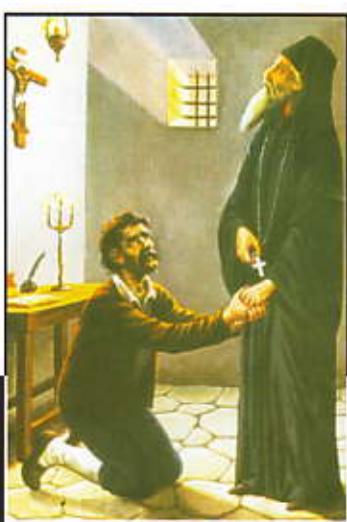
'H naxia

'Αγίου Ιωάννου τῆς Κρονιτάνδης

Όργιζεσαι ἐνάντια στὸν πληρίσιον σου, τὸν περιφρονεῖς καὶ δὲ θέλεις νὰ μιλᾶς μαζί του εἰρηνικά καὶ μὲ ἀγάπη γιὰ τὸ λόγο ὅτι ἔχει κάτι τὸ χοντρὸ καὶ ἀπότομο, κάτι τὸ ἀπρόσεκτο καὶ δυσάρεστο γιὰ σένα στὸ χαρακτήρα του, στὰ λόγια του καὶ στοὺς τρόπους του, γιὰ τὸ ὅτι συναισθάνεται τὴν ἀξία του Ἰησοῦ καὶ περιστότερο ἀπ' ὅσο πρέπει ἡ γιὰ τὸ ὅτι εἶναι κάπως ὑπερήφανος καὶ ἀναιδῆς ἐτύπως, δὲ ίατρὸς καὶ ὁ δάσκαλος τοῦ πληρίσιον σου, εἶται πιὸ ἔνοχος ἀπὸ ἐκεῖνον: « Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτὸν» δάσκαλε, διδαχεὶς πρῶτα τὸν ἑαυτό σου. Ἡ κακία σου εἶναι πιὸ πικρή καὶ πιὸ θλιβερή ἀπὸ κάθε κακὸ εἶναι μήπως δυνατὸ νὰ διορθωθεῖ τὸ κακὸ μὲ τὴν κακία; Ἡ μήπως εἶναι δυνατό, ἔχοντας δοκάρι στὸ μάτι σου, νὰ δηγάλεις τὸ σκουπιδάκι ἀπὸ τὸ μάτι τοῦ ἄλλου; Τὸ κακὸ καὶ τὰ ἐλαττώματα διορθώνονται μὲ τὸ καλό, μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν θωπεία τῆς εὐγένειας, μὲ τὴν πραστήρα, τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ὑπομονή. Νὰ ἀναγνωρίζεις τὸν ἑαυτό σου σὰν τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τοὺς ἀμαρτωλούς, πού σου φαίνονται ἡ εἶναι πραγματικὰ ἀμαρτωλοί νὰ θεωρεῖς τὸν ἑαυτό σου χειρότερο καὶ κατώτερο ἀπ' ὅλους. Ἀφαίρεσε πρῶτα ἀπὸ μέσα σου κάθε ὑπερηφάνεια καὶ κακία ἐνάντια στὸν πληρίσιον σου, ἀφαίρεσε ἀκόμα τὴν ἀνυπομονησία καὶ τὴν ὀργὴ ἀπὸ μέσα σου καὶ τότε ἀρχίσε νὰ θεραπεύεις ἄλλους ἄλλιας, νὰ καλύπτεις μὲ συγκαταβαίνουσα ἀγάπη τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἄλλων. Κι ἀν στὸν πληρίσιον σου δεῖς δλες τίς ἀνομίες, τί θὰ προκύψει ἀπ' αὐτό; Αἰώνια ἔχθρα καὶ δυσταρμονία γιατί ποιὸς εἶναι ἀναμάρτητος; Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριός μας ἔδωσε ἐντολὴ νὰ συγχωροῦμε τὰ ἀμαρτήματα σ' ὅσους ἀμαρτάνουν εἰς δάρος μας, γιατί ἀν Ἐκεῖνος δεῖ τίς δικές μας ἀνομίες, ποιὸς ἀπὸ μᾶς θὰ μπορεῖ νὰ σταθεῖ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης Του; (πρθλ. Ψ. 129,3). « Εἳναν γάρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐρανίος» (Μτθ. 6,14). Στὸ ιερὸ θυσιαστήριο τῆς ἀγάπης στεκόμαστε ἐνώπιον τῆς ἴδιας ἔνταρκης Ἀγάπης, ἀλλὰ ἀγάπη μεταξὺ μας δὲν ἔχουμε. Παράδοξο πρᾶγμα! Κι οὔτε ποὺ νοιαζόμαστε γι' αὐτό. Ἡ ἀγάπη διως δὲν πρόκειται νὰ ἔλθει ἀπὸ μόνη της, δίχως τὸ ζῆλο μας, τὴν προσπάθειά μας καὶ τὴ δραστηριότητά μας. Ο Χριστιανὸς δὲν ἔχει κανένα λόγο νὰ τρέψει στὴν καρδιὰ τοῦ διαιτησθῆσθαι κακία ἐνάντια σ' διαιτησθῆσθαι ἀνθρωπο. Ἡ κακία ὡς κακία εἶναι ἔργο τοῦ διαβόλου καὶ ὁ Χριστιανὸς δὲν πρέπει νάγκει στὴν καρδιὰ του παρὰ μόνο ἀγάπη καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη δὲ διαιτεῖται τὸ κακό, δὲν πρέπει ὁ Χριστιανὸς νὰ σκέφτεται κανένα κακὸ γιὰ τοὺς ἄλλους: γιὰ παράδειγμα, δὲν πρέπει νὰ σκέφτομαι γιὰ τὸν ἄλλον δὲι ἀν τοῦ συγχωρέσθαι κάποιαν ἀδικία, ἐκεῖνος θὰ μὲ ἀδικήσει ξανὰ καὶ θὰ μὲ περιγελάσει. Εἶναι ἀνάγκη νὰ μήν φωλιάσει τὸ κακὸ μέσα μας ὑπὸ διαιτησθῆσθαι μορφὴ καὶ ἡ κακία συνήθως εἶναι στὸ ἔπακρο πολύμορφη.

Νὰ μὴν ὑποκύπτεις σὲ σκοτεινές, κακές διαθέσεις τῆς καρδιᾶς ἐνάντια στὸν πλησίον σου ἀντίθετα, νὰ κυριαρχεῖς πάνω τους καὶ νὰ τὶς ἔσεις μὲ τὴ δύναμη τῆς πίστης, στὸ όῶς ἐνὸς ὑγιοῦς Θελήματος, καὶ τότε θὰ εἶσαι μὲ ἀγαθὸ Θέλημα: «Ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην» (Ψ. 25,1), ὅπως ψάλλει ὁ Δαβὶδ. Τέτοιες σκοτεινές διαθέσεις γεννιοῦνται συχνὰ στὸ βάθος τῆς καρδιᾶς καὶ ὅποιος δὲν ἔμαυθε νὰ κυριαρχεῖ πάνω τους, θὰ εἶναι συχνὰ σκυμρωπός, σκεφτικός καὶ δυσάρεστος στὸν ἔαυτό του καὶ στοὺς ἄλλους. Ὁταν δύμας σοῦ ἐρχονται τέτοιες διαθέσεις, νὰ βιάζεις τὸν ἔαυτό σου γιὰ νὰ γεννηθῶν μέσα σου ἐγκαρδιότητα, εὐθυμία καὶ ἀθῶα ἀστεῖα τότε οἱ διαθέσεις ἔκεινες θὰ διαλυθοῦνται σὰν καπνός. Αὐτὸ διδάσκει ἡ πτέρα.

«Αναστέναξε γιά τίς ἀμαρτίες σου,
καὶ τότε ὁ Χριστός θά κατοικήσει στήν καρδιά σου
καὶ μέ τήν παρουσία Του θά ξεδιψάσει
καὶ θά εὐθράνει τήν καρδιά σου.»

ΕΝΑ ΕΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ

Θαύμα Αγίας Μαρίνας

Πολλές φορές στή Ζωή μας, σαν συνειδήσει τόν Θεό και τούς Άγιους Του. Αύτό λοιπόν έχουν και μία οίκογένεια από την Κύπρο, γνωστή από τις τηλεοπτικές έκκλησεις της πρίν όλο γράνα, για την έξειρεση δότη προκειμένου να βρεθεῖ μόσχευμα για έγγειότης στο μικρό παιδί τους, τὸν Ἀνδρέα, που έπασχε από λευχαιμία.

Μόσχευμα βρέθηκε καὶ οἱ γονεῖς ἐτομάσθηκαν γιὰ νὰ ταξιδεύσουν στὶς ΗΠΑ, ὅπου θὰ γινόταν ἡ λεπτὴ χειρουργικὴ ἐπέμβαση μεταμόσχευσης μυελοῦ. "Ολοὶ θυμάστε τότε τὴν ἀγωνία τῆς οίκογένειας τοῦ Βάσου Βασιλείου ἀπὸ τὴ Λεμεσό καὶ τὶς καυγμερινὲς ἔκκλησεις τους στὸν Χριστό μας γιὰ νὰ σώσει τὸ παιδί τους. Πρίν λοιπόν ξεκινήσουν γιὰ τὴν έγγειότης οἱ γονεῖς ἀκουσταν γιὰ τὰ θαύματα τῆς Ἀγίας Μαρίνας καὶ πῆραν τὴν πρωτοβουλία νὰ τηλεφωνήσουν στὸ μοναστήρι τῆς Ἀγίας Μαρίνας στὴν "Ανδρό καὶ νὰ ζητήσουν τὴν εὐλογία τῆς. Στὸ τηλέφωνο ὁ ἡγουμένος τῆς Μονῆς ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς ὑποσχέθηκε πὼς θὰ προσευχηθεῖ στὴν Ἀγία καὶ εὐχήθηκε στοὺς γονεῖς νὰ ἔχει τὸ παιδί τὴν Ἀγία Μαρίνα στὸ χειρουργεῖο γιὰ βοήθεια. Πράγματι μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ ἡγουμένου Κυπριανοῦ στὶς ἀποσκευές τους καὶ μὲ ἀκράδαντη τὴν πίστη γιὰ τὴν βοήθεια τῆς Ἀγίας Μαρίνας οἱ δύο γονεῖς καὶ ὁ μικρὸς Ἀνδρέας μετέβησαν στὶς ΗΠΑ. Μετὰ τὶς καθιερωμένες προκαταρκικὲς ἔξετάσεις προετοιμασίας ὁ μικρὸς Ἀνδρέας εἰσῆλθε γιὰ τὴν πραγματικὰ πολὺ σοβαρὴ καὶ λεπτὴ έγγειότης. Λίγη θράπην τὸ χειρουργεῖο, παρουσιάστηκε στὸν ιατρὸ ποὺ θὰ χειρουργοῦσε τὸν μικρὸ Ἀνδρέα, μία γυναίκα. Εἶπε πὼς εἶναι γιατρὸς καὶ παρακάλεσε νὰ παρακολουθήσει τὴν έγγειότης, ἐπειδὴ ἦταν προσωπικὴ ιατρὸς τοῦ μικροῦ Ἀνδρέα. Ή συζήτηση τῆς γυναίκας μὲ τὸν χειρουργὸ ἔδειγκνε πὼς κατέτηγε τὴν ιατρικὴ ἐπιστήμη καὶ δὲν ἀφήσει καμία ἀμφιβολία στὸν χειρουργὸ πὼς δὲν εἶναι ιατρὸς. Ἐκείνος πάντως τῆς εἶπε πὼς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βρίσκεται στὸ χειρουργεῖο ξένος ιατρὸς καὶ πὼς ἀποτελοῦσε πρακτικὴ τῆς ιατρικῆς του ὄμαδας νὰ μήν μετέχουν ἄλλοι στὶς λεπτὲς αὐτές έγγειότησις. Ή ἐμμονὴ ὅμως τῆς γυναίκας ἔκαψε τὴν ἀρχικὴ ἀδικλαξία τοῦ χειρουργοῦ. Τῆς ζήτησε νὰ ἀφήσει τὰ στοιχεῖα τῆς στὴ γραμματεία καὶ νὰ εἰσέλθει στὴ συνέχεια στὸ χειρουργεῖο μαζί του.

"Ἐτοι καὶ ἔγινε. Ἡ ἀγνωστῇ ιατρὸς εἰσῆλθε στὸ χειρουργεῖο καὶ ὅχι ἀπλῶς παρακολουθοῦσε, ἀλλὰ συμμετεῖχε ἐνεργά στὴν έγγειότης τοῦ μικροῦ Ἀνδρέα.

Ἀρκετὲς φορὲς μάλιστα έδωσε τὶς κατευθύνσεις γιὰ τὸ πὼς ἔπρεπε νὰ προγρωθῆσε ἡ ἐπέμβαση. "Ολα πῆγαν καλά καὶ ὁ γιατρὸς ἀφοῦ τὴν εὐχαριστίσης ἔξηλμε τοῦ χειρουργού. Τὸ ζεῦγος Βασιλείου ἔτρεξε νὰ πληροφορηθεῖ γιὰ τὸ πὼς πῆγε ἡ ἐγγείριστη.

«Ολα πῆγαν πολὺ καλά» τοὺς εἶπε. Καὶ πρόσθετε: «Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς είχατε μία τέτοια γιατρὸ γιὰ τὸ παιδί τας καὶ ἥλθατε σὲ μένα»

Οἱ γονεῖς ἐκπληγητοὶ ἀπάντησαν ὅτι δὲν εἶχαν φέρει κάποια γιατρὸ καὶ δὲν γνωρίζουν κάπι σχετικό. Ο χειρουργὸς ὅμως ἐπέμενε καὶ τοὺς εἶπε πὼς δὲν ἔξηλθε ἀπὸ τὸ χειρουργεῖο ἡ γιατρὸς τοῦ μικροῦ Ἀνδρέα, παρέμενε γιὰ λίγο μέσα μὲ τὴν ὑπόλοιπη ιατρικὴ ὄμαδα. Ός ἐκ τούτου κάπου ἔκει γύρω ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ τοὺς προέτρεψε νὰ τὴν συναντήσουν. Μάταια ὅμως ἔψαχγαν νὰ τὴν βροῦν. Ή γιατρὸς εἶχε ἔκαψαντεῖ.

Σκέψθηκαν πὼς θὰ ἔψυγε καὶ πῆγαν μετὰ τὴν πρωτοροπή τοῦ χειρουργοῦ στὴ γραμματεία νὰ ζητήσουν τὰ στοιχεῖα τῆς προκειμένου νὰ τὴν εὐχαριστήσουν. Πίστευαν πὼς ίσως κάποια ιατρὸς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἢ τὴν Κύπρο ενιστημοτοποιήθηκε καὶ ταξίδευσε στὶς ΗΠΑ γιὰ νὰ συμβάλλει στὴν λεπτὴ χειρουργικὴ ἐπέμβαση.

Μὲ ἐκπλήξη διαπίστωσαν πὼς η ἀγνωστὴ γυναίκα ιατρὸς εἶχε ὑπογράψει μὲ τὸ θνομα Μαρίνα ἀπὸ τὴν "Ανδρό. Δὲν πίστευαν αὐτὸ ποὺ εἴλεπαν. Στέκονταν ἐπὶ ἀρκετὴ ὥρα ἀμήχανοι μπροστά στὸ θαύμα τῆς Ἀγίας Μαρίνας. Τὰ δάκρυα εὐγνωμοσύνης καὶ γαρδᾶς πληρώματαν τὰ μάτια τους. Θυμήθηκαν αὐτὸ ποὺ τοὺς εἶχε πεῖ δὲ σεβαστὸς γέροντας καὶ ἡγουμένος τῆς ὁμώνυμης Ιερᾶς Μονῆς. «Πηγαίνετε στὴν Ἀμερικὴ καὶ εὐχομαι ἡ Ἀγία Μαρίνα νὰ εἶναι μέσα στὸ χειρουργεῖο». Τὴν ἀπεργραπτὴ χαρά τους γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἔκβαση τῆς έγγειότης καὶ τὴν ἐπαναφορὰ τῆς ὄγειάς τοῦ μικροῦ Ἀνδρέα τὴ μετέφεραν στὰ ΜΜΕ μιλώντας γιὰ τὸ ἀλτηθινὸ θαύμα. Απὸ τότε ἔβαλαν ὡς τάμα νὰ βρίσκονται πάντοτε οἰκογενειακῶς στὶς "Ανδρό τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τῆς Ἀγίας Μαρίνας. Εἳσι καὶ πράττουν, ἐνῷ, δημιουργοῦσαν δύο φορές, στὰ χρόνια ποὺ μετολάβησαν ἀπὸ τότε, ἡ οίκογένεια Βασιλείου μεταβαίνει τακτικὰ ἀπὸ τὴ Λεμεσό κάθε καλοκαίρι στὴν "Ανδρό γιὰ νὰ εὐχαριστήσει τὴν Ἀγία Μαρίνα, ποὺ ἔσωσε τὸν μικρὸ Ἀνδρέα. Οὐδέποτε λοιπὸν ἀπουσίασαν τὰ θαύματα τῶν Ἅγιων ἀπὸ τὴ Ζωὴ τῆς Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, καὶ εἶδε ὁ Πανάγιας Θεός, ὁ Κύριος Ήμῶν Ἰησοῦς Χριστός, νὰ μᾶς ἐντυγχάνει τὴν πίστη μας μὲ τὰ θαύματα τῶν Ἅγιων μας.

ΙΕΡΕΣ ΑΓΡΥΠΝΙΕΣ

(9.00μ.μ. - 1.00π.μ.)

ΤΡΙΤΗ 30 ΜΑΪΟΥ 2006

γιά τὴν ἑορτὴν τῆς Απόδοσης τοῦ Πάσχα.

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 2006

πρός τιμὴν τῶν Ἅγιων Αποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 6 ΙΟΥΛΙΟΥ 2006

πρός τιμὴν τῆς Αγίας Κυριακῆς.

